

hundrede, i Diligencernes Tid, og som for længst er forladt af hele Verden.

Ved at følge disse skimlede Doktriner svigter man i Virkeligheden det, som er selve Arbejderinteressen. Deri er jeg enig med min Partifælle, at netop af en Arbejderregering maatte man have kunnet vente sig det kraftige Initiativ, Brudet med de skimlede Doktriner. Netop af en Arbejderregering maatte man kunne have ventet sig, at den satte sig ud over den gamle forældede Frihandelslære. Venstres Standpunkt er Gang paa Gang blevet angivet at være Frihandelens, men det er vist ikke fuldt korrekt. Jeg har i hvert Fald Gang paa Gang hørt Neergaard fremhæve, at Venstres Standpunkt var, at man tog hvert enkelt Spørgsmaal op til konkret Overvejelse, og det skulde saamænd ikke undre mig, om de første af de Beskyttelsestoldforanstaltninger, som vil komme, som maa komme, hvis ikke den danske Industri skal gaa til Grunde, vil blive gennemført af en Venstreregering, naar den bliver stillet under et *surcoup* af Begivenhederne. Saaledes som man i sin Tid kom ind paa Importreguleringen, kan det ogsaa særdeles vel være tænkeligt, at man nødes til andre Foranstaltninger. Derfor synes jeg, man fra Venstres Side skulde tale lidt sagtere om det og skulde tænke lidt frem i Tiden. Men jeg gentager, det er forbløffende, at en Arbejderregering ikke har Mod og Dristighed nok til at bryde med Frihandelsdoktrinerne, naar der derigennem uimodsagt og uimodsigeligt kan skaffes lønnende Beskæftigelse til Tusinder af Arbejdere i en Tid, da vi rides af Arbejdsløshedens Mare.

Naar man siger, at man kan tænke paa importregulerende Foranstaltninger, maa jeg sige, at Handling er betydeligt bedre end Tanker alene. Jeg forestiller mig det saadan, at naar den ærede Regering nøjes med Tanker, hvor Handling paa kræves af Meningen til de Interesser, den er sat til at overvaage, er det netop, fordi det hedder om Tanker, at de er todfrie.

J. A. Hansen (1ste Kreds): Jeg kan forsikre det høje Landsting om, at jeg har gjort mig overmaade megen Umage for i Dag at forstaa Meningen af denne Diskussion paa Baggrund af, hvad der foregik i Gaar ved Kriseværnsforslagets Vedtagelse ved anden Behandling. Det er mig lidt svært, jeg tør i alt Fald ikke prale med, at det er lykkedes mig; men egentlig har jeg haft saadan en vis behagelig Følelse af, at jeg nu begyndte at forstaa den ejendommelige Forhandling,

som er foregaaet indenfor Rigsdagens Rammer i de sidste 3 Maaneder. Hvad der for mig er forunderligt, er, at man heftigt bebrejder den siddende Regering, at den ikke gør og ikke har gjort noget. Man taler først og sidst om den megen Arbejdsløshed o. s. v., formodentlig for at fremskaffe en Forestilling om, at det er det konservative Parti og ikke Regeringen, der gør noget for Arbejderne. Hvis det er rigtigt, er det jo Demagogi, og i en Situation som denne, hvor vi antagelig staar foran Vedtagelsen, ved tredie Behandling, af et Lovforslag som det foreliggende, maatte det dog være Opgaven at se at faa det bedst mulige ud af det. Det forekommer mig ikke at være rigtigt eller godt, hvad her er sket. Det forekommer mig, at man efter de Forhandlinger, som er ført gennem disse ca. 3 Maaneder, skulde være gaaet stiltfærdigt ud med dette Forslag til Industrien og dens Arbejdere og til Befolkningen og sagt: Nu skal vi se, hvor meget vi er i Stand til at faa ud af dette Forslag, som ganske vist er bleven noget af en Skifting, men som dog er et Udtryk for, hvad det var muligt at blive enig om.

Hvad jeg finder ejendommeligt, er, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) optræder her i Dag. Vi har i Udvalget og som Ordfører for det konservative Folkeparti haft det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede); og jeg gjorde enkelte Bemærkninger i Gaar, som jeg kan gentage i Dag, om, at det ærede 14de tingvalgte Medlem har været fuldkommen saglig, selv om vi ikke har været enige i vore Argumenter. Det har ikke ligget stærkt for det ærede 14de tingvalgte Medlem at tage storpolitiske Standpunkter. Men vi har ganske vist ogsaa mærket, at der skete noget underhaanden, det var, ligesom der var gaaet en Engel eller noget andet gennem den høje Rigsdag, naar det ærede 14de tingvalgte Medlem havde været os ude af Syne, der var aabenbart sket noget, og nu begynder jeg i alt Fald paa dette Omraade at blive fuldkommen klar over, hvad det er for Kræfter, der har bearbejdet det ærede Medlem, som jeg, efter hvad der er gaaet for sig i Dag, maa gaa ud fra saa nogenlunde er sat fra Bestillingen. Jeg synes, det er ganske urigtigt at tage saadan paa et saa alvorligt Spørgsmaal som dette. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds nævnte selv, at vi havde forhandlet med Industriens Folk. Ja, hvem andre skulde vi vel forhandle med end Industriens Repræsentanter? Hvem skulde vi ellers være blevet enige med? Er det saaledes, at de